

Piata veľkonočná nedeľa (cyklus C)

Rozjímania na piatu
veľkonočnú nedeľu (cyklus C).
Navrhované témy: kríž je cesta
slávy; naša láska je
pokračovaním Ježišovej lásky;
láska začína v našom vlastnom
dome.

18.05.2025

PO UMYTÍ nôh, keď sedeli za stolom,
Ježiš prelomil ticho a otvoril svoje
srdce: „Teraz je Syn človeka oslávený
a v ňom je oslávený Boh. A keď je
Boh oslávený v ňom, aj Boh jeho v

sebe oslávi, a čoskoro ho oslávi“ (Jn 13, 31-32). Hĺbka týchto slov sa dá pochopiť v kontexte židovského sviatku zmierenia, počas ktorého veľkňaz prináša obeť za seba, za ostatných kňazov a nakoniec za celý ľud. Cieľom bolo znovu dať Izraelu vedomie zmierenia s Bohom, vedomie, že je vyvoleným národom.

V kňazskej modlitbe tej noci, niekoľko hodín predtým, ako sa odovzdal na kríži, Ježiš oslovuje Otca. „On, kňaz a obeť, modlí sa za seba, za apoštolov a za všetkých, ktorí uveria v neho, za Cirkev všetkých čias“[1]. A táto oslava, o ktorej hovorí Pán, je úplná poslušnosť Božej vôli. „Táto ochota a táto prosba tvoria prvý úkon nového kňazstva Ježiša, ktoré spočíva v úplnom odovzdaní sa na kríži, a práve na kríži – najvyššom prejave lásky – je oslávený, lebo láska je skutočná sláva“[2].

„Pravá láska vyžaduje vyjsť zo seba samého, odovzdať sa. Pravá láska so sebou prináša radosť: radosť, ktorá má korene v tvare kríža“[3]. Toto je tajomstvo, ktoré našlo svoj zmysel vo svetle Ježišovho zmŕtvychvstania.

„Vždy, keď uprieme pohľad na obraz ukrižovaného Krista, myslíme na to, že on ako skutočný Pánov služobník splnil svoje poslanie tým, že dal svoj život a vylial svoju krv na odpustenie hriechov“[4].

V MOMENTE, keď Ježiš oznámil svojim apoštolom, že opúšťa tento svet (porov. Jn 13, 33), vyhlásil nové prikázanie: „Milujte sa navzájom! Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás. Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať“ (Jn 13, 34-35). Keď láska, ktorou žijeme ako kresťania, je pokračovaním

Ježišovej lásky, jeho prítomnosť medzi nami sa predlžuje.

Môže upútať pozornosť, že Ježiš nazval toto prikázanie „novým“, keďže v Starom zákone Boh už oznámil prikázanie lásky. Novosť však spočíva v spôsobe a pôvode tejto lásky: *nové* je „milovať tak, ako miloval Ježiš“. To je to, čo nás robí novými ľuďmi, lebo to znamená darovať život druhým tak, ako ho daroval On; ba ešte viac: nechať, aby Kristus sám pôsobil v nás. „Vložením nášho ja do jeho ja – už *nežijem ja, ale vo mne žije Kristus* (Gal 2, 20) – je to, čo skutočne platí (...). Nové prikázanie nie je len novou a vyššou požiadavkou. Je spojené s novotou Ježiša Krista, s postupným ponáraním sa do neho“[5].

Láska Božieho syna, ktorý žil medzi nami, je v skutočnosti zdrojom všetkej lásky: nemá hranice, zahrňa všetkých, je schopná premeniť

ťažkosti na príležitosti milovať viac. Slovmi svätého Josemaríu môžeme smelo prosiť Boha: „Daj mi, Pane, takú lásku, akou chceš, aby som ťa miloval“[6].

KEĎ NÁM DAL nové prikázanie, Ježiš nás posielal žiť z jeho lásky, aby sme boli vierohodným a účinným znamením, že Božie kráľovstvo prišlo na svet. Naším spôsobom milovania prejavujeme našim súčasníkom, že skutočne všetko sa obnovilo. Pohanovia v prvom storočí, ohromení touto novou láskou, hovorili: „Pozrite, ako sa milujú a ako sú ochotní zomrieť jeden za druhého!“[7]. Atmosféra medzi tými prvými kresťanmi prekvapovala pohanov: „Milujú sa ešte skôr, ako sa spoznávajú“[8].

„Láska začína v našom vlastnom dome,“ hovorila svätá Terézia z

Kalkaty. „Najprv je tu vaša rodina, potom vaše mesto. Je ľahké tváriť sa, že milujeme ľudí, ktorí sú ďaleko, ale oveľa ťažšie je milovať tých, ktorí žijú s nami v úzkom kontakte“[9]. Najprv prejavujeme lásku, ktorú sme prijali od Ježiša, ľuďom, ktorí sú nám najbližšie. Prekonávajúc rozdiely a hľadiac na to, čo nás spája, my kresťania sa snažíme žiť lásku, ktorá sa prejavuje v hmatateľných veciach: „Sám Ježiš (...) nám hovorí o konkrétnych veciach: nakrmiť hladných, navštíviť chorých. (...) Keď chýba táto konkrétnosť, možno žiť kresťanstvo ilúzií, lebo sa dobre nerozumie, kde je centrum Ježišovho posolstva“[10].

Milovať druhých ako Kristus je možné len silou, ktorú nám dáva, najmä v Eucharistii. V nej sa rozširuje naše srdce. Mária je spolu so svojím Synom vzorom tejto veľkoryskej a úplnej lásky, ktorá vie prekonať všetky prekážky.

.....

[1] Benedikt XVI, *Audiencia*, 25-I-2012.

[2] *Ibid.*

[3] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 28.

[4] František, *Anjel Pána*, 30-VIII-2020.

[5] Benedikt XVI, *Ježiš Nazaretsky 2.*

[6] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 270.

[7] Tertulianus, *Apologeticum*, 39.

[8] Minucio Félix, *Octavius*, 9.

[9] Svätá Terézia z Kalkaty, *Cesta jednoduchosti*.

[10] František, *Homília*, 9-I-2014.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/piata-velkonocna-nedela-
cyklus-c/](https://opusdei.org/sk-sk/article/piata-velkonocna-nedela-cyklus-c/) (05.03.2026)